

prima instanță - V. Burduh,
instanța de apel –D. Manole, S. Arnaut, E. Fistican,

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Cristian Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Grișca Igor împotriva lui Cristian Ion privind încasarea dublei arvune,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de către Grișca Igor, s-a casat hotărârea judecătorească Ciocana mun. Chișinău din 23 iunie 2015 și s-a emis o hotărâre nouă de admitere a pretențiilor,

c o n s t a t ă :

La 04 decembrie 2014 Grișca Igor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Cristian Ion în care a solicitat încasarea dublei arvune în mărime de 10000 euro și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Grișca Igor a reiterat că, între Cristian Ion și Grișca Igor la 02 aprilie 2014, a fost întocmită recipisa prin care părțile au convenit că Grișca Igor transmite lui Cristea Ion suma de 5000 euro, cu titlu de arvună, în contul construcției și vânzării casei de tip blocat nr.2 compusă din patru case de tip blocat, care urmau a fi construite pe terenul cu numărul cadastral 01211201064, prețul casei fiind de 55000 euro.

Afirmă că părțile în recipisă au menționat că achitarea va fi făcută în patru etape, după cum urmează, I etapă - arvuna; II etapă - 80 % din sumă până la etapa montării acoperișului cu încheierea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului; III etapă - achitarea diferenței rămase în jumătate la montarea fațadei; IV etapă - montarea pavajului. Termenul de executare integrală a construcției fiind stabilit de 5-7 luni.

Invocă Grișca Igor că la 01 decembrie 2014 a expediat lui Cristian Ion o pretenție prin care a solicitat achitarea arvunei duble în termen de 3 zile, din motivul neexecutării obligației asumate, însă ultimul a vândut bunul imobil unei terțe persoane.

Consideră reclamantul că pentru neîndeplinirea obligației de a încheia contractul de vânzare-cumpărare a casei de tip blocat nr.2, situată, în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Toma Alimoș, 8/B, Cristian Ion este obligat să restituie dublu arvunei recepționate.

Prin hotărîrea judecătorei Ciocana mun. Chişinău din 23 iunie 2015 acţiunea înaintată de către Grişca Igor, s- respins ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Grişca Igor în beneficiul lui Cristian Ion cheltuieli de judecată în sumă de 5888 lei.

S-a anulat măsura de asigurare a acţiunii sub formă de sechestru aplicată prin încheierea judecătorei Ciocana mun. Chişinău din 17 decembrie 2014 asupra mijloacelor băneşti aflate pe conturile bancare, asupra bunurilor mobile amplasate în mun. Chişinău com. Bubuieci, str. Livezilor, 29/3, ap.8, care aparţin cu drept de proprietate lui Cristian Ion, cât şi asupra bunurilor imobile identificate că aparţin cu drept de proprietate lui Cristian Ion.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 19 ianuarie 2016 s-a admis apelul declarat de către Grişca Igor, s-a casat hotărîrea judecătorei Ciocana mun. Chişinău din 23 iunie 2015 şi s-a pronunţat o hotărîre nouă prin care:

S-a încasat de la Cristian Ion în beneficiul lui Grişca Igor suma de 10000 euro, cu titlu de arvună în mărime dublă, convertiţi în valută naţională la data executării hotărîrii, cheltuieli de plata taxei de stat în mărime de 7753 lei şi cheltuieli de asistenţă juridică în sumă de 5000 lei.

La 04 martie 2016 recurentul Cristian Ion a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 19 ianuarie 2016, cerînd, admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel, şi menţinerea hotărîrii judecătorei Ciocana mun. Chişinău din 23 iunie 2015.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu soluţia instanţei de apel. Susţine că reclamantul se face vinovat de neexecutarea contractului, deoarece ultimul nu a achitat 80% din suma totală, conform graficului, pînă la montarea acoperişului, aşa cum părţile au stabilit la încheiere recipisei.

Menţionează că instanţa de apel greşit a concluzionat că drepturile şi obligaţiile părţilor rezultă din încheierea contractului de arvună. Reclamantul a avut suficient timp, aproximativ patru luni de la montarea acoperişului şi pînă la încheierea contractului de vânzare-cumpărare şi îşi execute obligaţiunile asumate prin recipisă, însă ultimul nu a întreprins nici o măsură.

Susţine recurentul că instanţa de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor şi nu a dat o apreciere corectă tuturor probelor, nu a constatat şi elucidat toate circumstanţele care au importanţă pentru justa soluţionare a pricinii.

Prin urmare, recurentul şi-a întemeiat pretenţiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) şi b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referinţa depusă la 07 aprilie 2016 Grişca Igor a indicat că recursul înaintat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) Codul de procedură civilă, şi totodată în recurs nu sunt invocate temeiurile ce ar indica ilegalitatea deciziei instanţei de apel.

Susţine că conţinutul cererii de recurs formulează doar critici ce se axează asupra fondului pricinii, fără a invoca o problemă reală şi concretă de drept.

Relatează că instanţa de apel corect a aplicat normele de drept material şi procesual, a apreciat corespunzător probele administrate potrivit prevederilor art. 130 Codul de procedură civilă, după intima convingere, bazată de cercetarea multiaspectuală completă a probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

La 11 aprilie 2016 recurentul Cristian Ion a depus recurs suplimentar prin care nu a reiterat motive de drept care să se încadreze în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, ci doar a indicat asupra faptului achitării taxei de stat de către apelant nu la contul trezoreriei de stat corespunzătoare, fapt ce nu servește drept temei de amânare a examinării recursului înaintat de recurent la data fixată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit avizului de recepție atașat la (f.d.152) recurentul Cristian Ion a recepționat decizia motivată a instanței de apel, la 04 martie 2016, astfel recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 04 martie 2016, este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul

judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probe administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de Cristian Ion, în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Cristian Ion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari